

Sygn. akt II K 264/22

0.1. WYROK

1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Joanna Herman

Protokolant: p.o. sekr. Zuzanna Pękalska

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Szczytnie Artura Choroszewskiego

po rozpoznaniu dnia 22.09., 27.10., 8.12.2022r., 12.01., 2.03., 13.04.2023r. na rozprawie sprawy:

D. S. (1), s. W. i L. z d. S., ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 25 marca 2018 r. na trasie B. – P., gmina W., woj. (...), w ruchu lądowym prowadził samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, posiadając 0,8 promila zawartości alkoholu etylowego we krwi

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

II. w dniu 25 marca 2018 r. na trasie B. – P., gmina W., woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. posiadając 0,8 promila zawartości alkoholu etylowego i kierując samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...), podczas dojeżdżania i pokonywania z prędkością niebezpieczną co najmniej 108 km/h łuku drogi w prawo, w sposób niekontrolowany zjechał z prawej na lewą część jezdni, a następnie na lewe pobocze do lasu, gdzie uderzył w przydrożne drzewo, w wyniku czego pasażerowie samochodu: siedzący na miejscu pasażera z przodu pojazdu P. D. doznał obrażeń ciała w postaci złamania V kości śródrezcza prawego, złamania II, III i IV kości śródstopia prawego, ran tłuczonych/dartych na przedramieniu lewym w okolicy łokcia oraz rany tłuczonej okolicy stawu skokowego lewego, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jego ciała na okres powyżej 7 dni, siedzący na tylnej kanapie pojazdu R. S. doznał obrażeń ciała w postaci złamania kości i nosowych, jarzmowej prawej i szczękowej prawej (ściany przedniej, tylnej i przyśrodkowej zatoki szczękowej, ogólnych potłuczeń ciała oraz złamania kości czołowej po stronie prawej z ogniskami stłuczenia mózgu w okolicy ciemieniowej prawej i potylicznej lewej, z niewielkim krwawieniem podtwardówkowym i podpajęczynówkowym wokół prawej półkuli mózgu i obrzękiem mózgu, które spowodowały ostrą niewydolność krążenia i oddychania będącą chorobą realnie zagrażającą życiu

tj. o przestępstwo z art. 177 § 2 kk w zb. z art. 177 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk

I. oskarżonego D. S. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. I aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że dopuścił się go będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 31 maja 2012 roku w sprawie II K 238/12, czym wyczerpał znamiona przestępstwa określonego w art. 178a § 4 kk i za to z mocy art. 178a § 4 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. oskarżonego D. S. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. II aktu oskarżenia i za to z mocy art. 177 § 2 kk w zb. z art. 177 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk, opierając wymiar kary o art.

177 § 2 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 178 § 1 kk skazuje go na karę 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego kary jednostkowe i w ich miejsce wymierza mu karę łączną 3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego za czyn określony w pkt. I aktu oskarżenia środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio,

V. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego za czyn określony w pkt. II aktu oskarżenia środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

VI. na podstawie art. 90 § 2 kk w zw. z art. 88 kk w zw. z art. 85 § 1 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego środki karne w postaci zakazu prowadzenia pojazdów i w ich miejsce wymierza mu łączny środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

VII. na podstawie art. 43a § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego za czyn określony w pkt. I aktu oskarżenia obowiązek uiszczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

VIII. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek zadośćuczynienia za krzywdę przez zapłatę na rzecz oskarżyciela posiłkowego R. S. kwoty 12.000 (dwunastu tysięcy) zł;

IX. na podstawie art. 47 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego P. D. nawiązkę w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) zł;

X. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat J. F. prowadzącej Kancelarię Adwokacką w S. kwotę 2280 (dwa tysiące dwieście osiemdziesiąt złotych) zł tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego w postępowaniu przygotowawczym i sądowym oraz podatek od towarów i usług w kwocie 524,40 (pięćset dwadzieścia cztery 40/100) zł;

XI. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 264/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie			

<p>wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>o.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	D. S. (1)	<p>I. w dniu 25 marca 2018 r. na trasie B. – P., gmina W., woj. (...), w ruchu lądowym prowadził samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, posiadając 0,8 promila zawartości alkoholu etylowego we krwi, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 31 maja 2012 roku w sprawie II K 238/12, czym wyczerpał znamiona przestępstwa określonego w art. 178a § 4 kk;</p> <p>II. w dniu 25 marca 2018 r. na trasie B. – P., gmina W., woj.</p>	

(...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. posiadając 0,8 promila zawartości alkoholu etylowego i kierując samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...), podczas dojeżdżania i pokonywania z prędkością niebezpieczną co najmniej 108 km/h łuku drogi w prawo, w sposób niekontrolowany zjechał z prawej na lewą część jezdni, a następnie na lewe pobocze do lasu, gdzie uderzył w przydrożne drzewo, w wyniku czego pasażerowie samochodu: siedzący na miejscu pasażera z przodu pojazdu P. D. doznał obrażeń ciała w postaci złamania V kości śródrecza prawego, złamania II, III i IV kości śródstopia prawego, ran tłuczonych/dartych na przedramieniu lewym w okolicy łokcia oraz rany tłuczonej okolicy stawu skokowego lewego, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jego ciała na okres powyżej 7 dni, siedzący na tylnej kanapie pojazdu R. S. doznał obrażeń ciała w postaci złamania kości i nosowych, jarzmowej prawej i szczękowej prawej (ściany przedniej, tylnej i przyśrodkowej zatoki szczękowej, ogólnych potłuczeń ciała oraz złamania kości czołowej po stronie prawej z ogniskami stłuczenia

		<p>mózgu w okolicy ciemieniowej prawej i potylicznej lewej, z niewielkim krwawieniem podtwardówkowym i podpajęczynówkowym wokół prawej półkuli mózgu i obrzękiem mózgu, które spowodowały ostrą niewydolność krążenia i oddychania będącą chorobą realnie zagrażającą życiu, czym wyczerpał znamiona przestępstwa określonego w art. 177 § 2 kk w zb. z art. 177 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. D. S. (1) wyrokiem Sądu Rejonowego w szczytnie z dnia 31 maja 2012 roku w sprawie II K 238/12 skazany został za przestępstwo z art. 178a § 1 kk na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 10 zł.</p> <p>2. W dniu 25 marca 2018 r. D. S. (1) wraz z kolegami P. D. i R. S. pojechali samochodem P. D. marki A. (...) o nr rej. (...) typu „anglik” z kierownicą po prawej stronie, do B. do brata D. D. S.. Na miejscu wymienieni spożywali alkohol. W godzinach popołudniowych P. D., D. S. (1) i R. S. udali się w drogę powrotną. D. S. (1) usiadł za kierownicą</p>	<p>odpis wyroku w sprawie II K 238/12 i karta karna</p> <p>a)protokoły oględzin miejsca wypadku i samochodu z dokumentacją fotograficzną;</p> <p>b)opinia z zakresu badań biologicznych</p> <p>c)zeznania świadków</p> <p>-R. M.,</p> <p>-K. J.</p> <p>-K. M.</p> <p>-K. R.</p> <p>-częściowo P. P.</p> <p>- P. D.</p> <p>-R. S.</p>	<p>1.k. 299 i 605-606</p> <p>2.</p> <p>a)k.3-5,6-25,46-47, 52-53, 54-58, 296,297</p> <p>b)k.241-250</p> <p>c)</p> <p>-k.38-39,422, 543v.</p> <p>-k.41-43,427-428, 543v.-544</p> <p>-k.179-180, 563v.</p> <p>-k.182-183, 563v. - 564</p> <p>-k. 571v., 96-97</p> <p>-k.542v.-543, 140-141, 433</p> <p>-k. 542v., 175, 288-289</p> <p>d)k. 345-384a, 398-404, 593-594</p>	

samochodu A. (...), P. D. obok niego, na miejscu pasażera, zaś R. S. na tylnej kanapie auta. Żaden z wymienionych nie zapiął pasów bezpieczeństwa. Będący w stanie nietrzeźwości, posiadający 0,8 promila zawartości alkoholu etylowego we krwi D. S. (1) jechał samochodem marki A. (...) o nr rej. (...) na trasie B. – P.. Jadąc tą trasą, około godz. 16.18, podczas dojeżdżania i pokonywania z prędkością niebezpieczną co najmniej 108 km/h łuku drogi w prawo, D. S. (1) w sposób niekontrolowany zjechał z prawej na lewą część jezdni, a następnie na lewe pobocze do lasu, gdzie następnie uderzył w przydrożne drzewo.

3. W wyniku zdarzenia siedzący na miejscu pasażera z przodu pojazdu P. D. doznał obrażeń ciała w postaci złamania V kości śródrezcza prawego, złamania II, III i IV kości śródstopia prawego, ran tłuczonych/dartych na przedramieniu lewym w okolicy łokcia oraz rany tłuczonej okolicy stawu skokowego lewego, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jego ciała na okres powyżej 7 dni, natomiast siedzący na tylnej kanapie pojazdu R. S. doznał obrażeń ciała w postaci złamania kości nosowych, jarzmowej prawej i szczękowej prawej (ściany przedniej, tylnej

d)opinia zespołu biegłych z zakresu medycyny sądowej i kryminalistycznych badań wypadków drogowych

e)opinia biegłego z zakresu medycyny

f)sprawozdanie z badań toksykologicznych i dokumentacja szpitalna

g) raport działań KPP w S.

3.

a)dokumentacja historii choroby

b) opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej

4.

Zeznania świadków:

-R. M.

-K. J.

e) k. 251-275, 592-593

f)k.151-167, 389-394

g)k.586

3.

a)k. 134, 389-394, 136, 169, 170

b)k. 251-275, 592-593

4.

-k.38-39,422, 543v.

-k.41-43,427-428, 543v.-544

i przyśrodkowej zatoki szczękowej, ogólnych potłuczeń ciała oraz złamania kości czołowej po stronie prawej z ogniskami stłuczenia mózgu w okolicy ciemieniowej prawej i potylicznej lewej, z niewielkim krwawieniem podtwardówkowym i podpajęczynówkowym wokół prawej półkuli mózgu i obrzękiem mózgu, które spowodowały ostrą niewydolność krążenia i oddychania będącą chorobą realnie zagrażającą życiu.

4. Przejeżdżający w pobliżu samochodem K. J. i R. M. widząc, że doszło do wypadku, zatrzymali pojazd i udali się do samochodu A. (...). W jego pobliżu, w okolicach prawej strony auta z przodu siedział D. S. (1), P. D. zaś i R. S., przebywając w odległości kilkudziesięciu metrów od auta, próbowali oddalić się w kierunku lasu.

0.1. Fakty uznane za nieudowodnione

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	---	---	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
---	---	---	
2. OCena DOWOdów			
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
		<p>Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy przekonuje, że oskarżony D. S. (1), będąc w stanie nietrzeźwości kierował samochodem marki A. (...), należącym do rodziny P. D., a następnie jadąc nim spowodował wypadek komunikacyjny, w którym obrażeń ciała doznali R. S. i P. D..</p> <p>Jednocześnie w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie sposób podzielić wyjaśnień oskarżonego, w których wskazywał, że samochodem w czasie wypadku kierował P. D., on sam zaś znajdował się wówczas na fotelu pasażera obok kierowcy.</p> <p>Jak wynika z zeznań P. D. i R. S., nie pamiętają oni zdarzenia i nie są w stanie wskazać, która z osób jadących samochodem marki A. (...) kierowała nim w</p>	

drodze powrotnej na trasie B. – P., choć, jak wskazał P. D., rzeczywiście zdarzało się przed wypadkiem, że używał on oskarżonemu samochód A. (...), podobnie, jak inny pojazd, który oskarżony wcześniej uszkodził. Z zeznań K. J. i R. M. wynika natomiast, że po przybyciu na miejsce zdarzenia zastali oni P. D. i R. M. w odległości kilkudziesięciu metrów od auta, zaś samego oskarżonego siedzącego w pobliżu samochodu z przodu, bliżej od strony miejsca kierowcy. Jednocześnie, jak wskazali wymienieni świadkowie, oskarżony nie był w stanie się poruszać z uwagi na obrażenia w okolicy miednicy i kości uda. Okoliczności powyższe, wynikające z zeznań wymienionych wyżej, bezstronnych, obiektywnych świadków zestawione z treścią opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej J. C. przekonują, że to oskarżony kierował w czasie zdarzenia samochodem marki A. (...). Jak wskazała biegła w pisemnej opinii, potwierdzonej i uzupełnionej przez nią następnie na rozprawie, charakter stwierdzonych przez nią u oskarżonego obrażeń ciała, ich rozległość, i umiejscowienie – w tym w szczególności uszkodzenia w obrębie

tułowia, kończyny dolnej prawej – w powiązaniu z uszkodzeniami samochodu po jego prawej stronie, po której znajdowała się kierownica i dużą kompresją po stronie kierowcy, wynikającymi z protokołu oględzin samochodu i dokumentacji fotograficznej, wskazują, że z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością należy uznać, że to D. S. (1) był kierowcą auta biorącego udział w zdarzeniu. Jak podkreśliła biegła, obrażenia ciała oskarżonego oceniane w powiązaniu z uszkodzeniami auta wskazują, że D. S. (1) w pierwszej fazie zdarzenia doznał urazu klatki piersiowej i kończyny dolnej prawej, następnie przemieścił się i uderzył głową w przednią szybę auta, co spowodowało uraz głowy po stronie lewej, co z kolei koresponduje ze stwierdzoną obecnością włosów na szybie czołowej pojazdu opisaną w protokole oględzin pojazdu, z której wyizolowano DNA oskarżonego. Co więcej, w ocenie biegłej J. C., charakter i lokalizacja obrażeń doznanych przez P. D. i R. S., w powiązaniu z uszkodzeniami samochodu marki A. (...), w tym odkształceniami nadwozia i uszkodzeniami wnętrza auta, wskazują,

że P. D. zajmować musiał w chwili zdarzenia miejsce na fotelu obok kierowcy, co spowodowało mniejsze obrażenia niż u pozostałych osób, zaś R. S., który doznał poważnego urazu czaszkowo – mózgowego, w tym twarzoczaszki, zajmować musiał najprawdopodobniej miejsce na tylnej kanapie auta, uderzając – co najbardziej prawdopodobne – z dużą siłą w zagłówek fotela znajdującego się przed nim. Jak wskazała przy tym biegła J. C., odmienne założenie co do zajmowanych przez poszczególne osoby uczestniczące w zdarzeniu miejsc w samochodzie powodowałoby niemożność powiązania obrażeń doznanych przez te osoby z uszkodzeniami pojazdu, jedynie zaś przyjęta przez biegłą wersja, wskazująca na zajmowanie przez oskarżonego miejsca za kierownicą pojazdu, P. D. na przednim fotelu pasażera oraz R. S. na tylnej kanapie auta powoduje, że stwierdzone u wszystkich wymienionych obrażenia ciała korelują z uszkodzeniami auta, w tym po stronie prawej – kierowcy, a obrażenia ciała D. S. (1) wręcz idealnie korelują z uszkodzeniami wnętrza pojazdu po stronie prawej. Biegła na rozprawie

jednoznacznie wykluczyła możliwość przyjęcia, iż kierowcą auta w chwili zdarzenia był P. D., a to z uwagi na brak istotnych obrażeń jego ciała po stronie prawej oraz fakt, że po stronie lewej auta i w jego tylnej części nie doszło do kompresji auta. Podobnie, biegła wskazała stanowczo, że przy przyjęciu innego usytuowania osób w pojeździe nie sposób byłoby wytłumaczyć doznanych przez nich obrażeń ciała.

Opinia biegłej, stanowcza i kategoryczna koresponduje z treścią pisemnej opinii zespołu biegłych z zakresu medycyny sądowej i badań kryminalistycznych wypadków drogowych. Z opinii powyższej wynika w sposób jednoznaczny tor ruchu pojazdu marki A. w chwili zdarzenia i sposób przemieszczania się osób w nim będących. Biegli W. G. (1) i P. S. (1) w pisemnej opinii analizując tor ruchu osób w pojeździe w wyniku oddziaływania na nie konkretnych sił, wskazali jednoznacznie i kategorycznie, że R. S. zajmował w czasie zdarzenia miejsce na tylnej kanapie samochodu A.. Wymienieni podkreślili bowiem, że pasażer siedzący na tylnej kanapie w następstwie przemieszczania do przodu, przy kontakcie kończynami dolnymi z

tylnymi częściami oparcie foteli przednich, głową z górną częścią tułowia i kończynami górnymi przemieściłby się do przodu, poza oparcia foteli przednich, następnie wszedłby w kontakt z szybą czołową, a twarzą z deską rozdzielczą, co skutkowało powstaniem obrażeń ciała w okolicy czołowej głowy i twarzoczaszki, takich obrażeń ciała zaś, korespondujących ze śladami na elementach wnętrza pojazdu doznał właśnie R. S.. Jak wskazali przy tym biegli, pasażer lewego siedzenia auta, w następstwie uderzenia pojazdu tyłem lewego boku w pnie drzew i ruchu po tym uderzeniu, w chwili uderzenia prawą częścią przodu w pień drzewa, pochylony był na lewy bok, opierając się barkiem i górną częścią lewej kończyny górnej o tapicerkę lewych drzwi i ich szybę, prawdopodobnie zapierając się stopami o podłogę we wnętrzu na nogi jeszcze przed uderzeniem prawą częścią pojazdu w pień drzewa, a w następstwie uderzenia prawą częścią przodu samochodu A. w pień drzewa, przemieszczał się do przodu oraz po skosie w prawo, w wyniku czego wchodził dolną częścią tułowia i górną częścią kończyn dolnych w kontakt z deską rozdzielczą, w

lewo od nadbudowy tunelu środkowego, w miejscu występowania prawej części klapy schowka, następnie doszło do przemieszczenia się prowadzącego do kontaktu okolicy czołowej z szybą czołową, stopy zaś i dolne części nóg pasażera poddane zostały silnym oddziaływaniom na stawy skokowe, zwłaszcza prawej kończyny dolnej. Zestawienie obrażeń ciała stwierdzonych u osób znajdujących się w aucie w czasie zdarzenia z obrażeniami ciała, jakich doznałby pasażer przedniego lewego fotela, zdaniem biegłych jednoznacznie wskazuje, że to P. D. był pasażerem na przednim, lewym siedzeniu auta. Jednocześnie, mając na uwadze, że uderzenie prawą częścią przodu samochodu A. w pień drzewa doprowadziło do deformacji i przemieszczenia ku tyłowi pojazdu prawego przedniego słupka i przyległych do niego części oraz progu, co skutkowało gwałtownym wniknięciem w prawą część przestrzeni na nogi kierującego wewnętrznej części prawego słupka z przegrodą czołową i progiem na głębokość odpowiadającą usytuowaniu przedniej części siedziska fotela kierującego, jak i bocznie w lewo, odkształcone i przemieszczone do

wnętrza elementy słupka, progu i ściany grodziowej weszły w kontakt z prawą kończyną dolną kierującego, a przemieszczenie otwierającej się poduszki gazowej z koła kierownicy, doprowadziłoby do kontraktu z dolnej części wieńca koła kierownicy z prawą częścią brzucha kierującego, który to kierujący następnie przemieściłby się głową z górną częścią tułowia nad prawą przyśrodkową część szerokości deski rozdzielczej, wchodząc następnie w kontakt z szybą czołową - zestawienie powyższego toru ruchu kierującego z obrażeniami ciała, jakich doznał D. S. (1) oraz śladami na elementach wnętrza pojazdu prowadzi, zdaniem wskazanych biegłych do jednoznacznego wniosku, że kierującym samochodem A. w chwili zdarzenia był D. S. (1).

Podkreślić należy, że opinie biegłego z zakresu medycyny J. C. i zespołu biegłych z zakresu medycyny i kryminalistycznych badań wypadków drogowych, zawierają tożsame, jednoznaczne i kategoryczne wnioski, sporządzone zostały nadto w sposób niezwykle fachowy, szczegółowy i kompetentny. Ich jasne, logicznie uzasadnione

wnioski w zakresie tak doznanych obrażeń ciała uczestników zdarzenia, sposobu ich powstania, toru ruchu poszczególnych i osób w pojeździe oraz konstatacja w zakresie wskazania miejsc zajmowanych przez uczestników zdarzenia w pojeździe w chwili wypadku, zasługują, zdaniem sądu na podzielenie. Na marginesie dodatkowo wskazać należy, że biegli w wydanych opiniach uwzględnili nadto stwierdzenia wynikające z opinii z zakresu badań biologicznych w zakresie pochodzenia śladów biologicznych ujawnionych w toku oględzin pojazdu, ich wnioski zaś odnoszą się również do usytuowania wskazanych śladów. W szczególności biegli wskazali w opinii, że ujawnione ślady biologiczne P. D. na kole kierownicy nie wpływają w żaden sposób na wnioski opinii, samochód ten bowiem należał do rodziny P. D. i był przez niego wcześniej użytkowany, nie może zatem dziwić obecność jego śladów biologicznych w obrębie auta, zabrudzenia zaś koloru brązowego na zagłówku fotela kierowcy mogły powstać w czasie zdarzenia, które miało charakter dynamiczny lub bezpośrednio po nim podczas opuszczania auta. Również, zdaniem

biegłych, ślady biologiczne oskarżonego na środkowej części szyby czołowej korespondują ze stwierdzonymi u niego obrażeniami, a ich umiejscowienie nie przeczy wnioskowi opinii.

Na marginesie jedynie wskazać należy, że okoliczność braku zapięcia przez uczestników zdarzenia pasów bezpieczeństwa, wyjaśniona w sposób jasny i klarowny w opinii biegłych P. S. i W. G. zasługuje na podzielenie, jak zaś sama biegła J. C. wskazała, kwestia ewentualnego zapięcia, czy braku zapięcia pasów bezpieczeństwa pozostaje bez wpływu na wnioski końcowe jej opinii.

Zaznaczyć wreszcie należy, że w świetle powyższych opinii biegłych, nie sposób podzielić zeznań świadka D. S. (2) wskazującego, że w czasie zdarzenia był on w samochodzie marki A. i widział, że samochodem tym kierował P. D.. Okoliczności powyższej nie potwierdziła świadka P. P., która wprost wskazała, że widziała osoby wsiadające do samochodu matki A. i odjeżdżające spod domu w B., do samochodu tego zaś z całą pewnością nie wsiadał jej ówczesny konkubent D. S. (2). P. P. podkreśliła, że widziała wsiadających i odjeżdżających spod domu

samochodem P. D., D. S. (1) i R. S., sam zaś D. S. (2) dopiero po ich odjeździe wyszedł z domu i udał się w nieznanym kierunku sam. W świetle powyższej relacji oraz mając na uwadze zgodne stanowisko biegłych J. C., W. G. (1) i P. S. (1), którzy kategorycznie wykluczyli, by w pojeździe znajdować się mogła w czasie zdarzenia inna, czwarta osoba, która z wypadku tego wyjść miała bez istotnych obrażeń ciała, oddalając się następnie samodzielnie z miejsca zdarzenia, brak jest podstaw do podzielenia zeznań D. S. (2) w części, w której wskazuje, że w czasie zdarzenia podróżował on samochodem A. (...) kierowanym przez P. D.. Odnosząc się natomiast do relacji P. P. wskazującej, że widziała, jak spod domu w B. odjeżdżały samochodem trzy osoby, w tym P. D. jako kierujący tym autem, podkreślić trzeba, że wiedza świadka nie dotyczy usytuowania osób w pojeździe w czasie bezpośrednio poprzedzającym zdarzenie, a jej zeznania dotyczą momentu wcześniejszego, nadto z opinii biegłych powołanych wyżej jednoznacznie wynika, że P. D. w chwili zdarzenia nie mógł kierować samochodem A., obrażenia wszystkich uczestników zdarzenia

bowiem nie korelowałyby z ustalonym torem ruchu pojazdu, sposobem przemieszczania się osób w pojeździe i obrażeniami stwierdzonymi u wszystkich uczestników zdarzenia.

Zeznania świadków K. M., K. R., K. J. i R. M., którzy nie widzieli wprawdzie zdarzenia, lecz zjawili się na jego miejscu w niedługim czasie po wypadku, wzajemnie uzupełniające się, dodatkowo przemawiają za uznaniem, że to oskarżony kierował samochodem w czasie zdarzenia. Jak wskazała K. J., na miejscu zdarzenia po stronie prawej znajdował się oskarżony, który nie mógł się poruszać, nadto poza nim, P. D. i R. S. nie było żadnego innego, ewentualnego uczestnika zdarzenia, nikt też o takiej osobie wówczas nie wspominał, wreszcie nie było wówczas na miejscu zdarzenia K. L. i A. R., którzy dojechali dopiero później. Podobnie, z relacji R. M. wynika, że oskarżony znajdował się w przedniej części auta, nadto on sam nie widział, by w momencie jego przyjazdu na miejscu zdarzenia znajdował się A. R. i K. L.. W tym stanie rzeczy i mając na uwadze treść raportu KPP w S. z dnia 25 marca 2018 r. z którego wynika, że K. L. zawiadomił o zauważeniu rozbitego samochodu w

czasie, gdy przejeżdżał w pobliżu, lecz – jak wynika ze zgłoszenia - nie zatrzymywał się z uwagi na fakt podróżowania z dzieckiem, stwierdzić należy, że nie zasługują na wiarę zeznania wymienionego i A. R. wskazujących, że jako pierwsi byli na miejscu zdarzenia i widzieli, że kierowcą auta był P. D., nie zaś D. S. (1).

Dokumenty w postaci protokołów oględzin, dokumentacji fotograficznej, karty leczenia szpitalnego, zawierającej informacje o stężeniu alkoholu w organizmie oskarżonego, dokumentacji medycznej, opinii toksykologicznej, jako sporządzone przez uprawnione osoby i w należyty sposób, nie kwestionowane przez żadną ze stron, zasługują na podzielenie w całości. Podobnie odpis wyroku wydanego w sprawie II K 238/12 i treści aktualnej karty karnej wskazuje w sposób nie budzący zastrzeżeń na uprzednią karalność D. S. (1) za przestępstwo z art. 178a § 1 kk.

Opinia biegłego z zakresu medycyny w zakresie stwierdzonych u pokrzywdzonych obrażeń ciała oraz czasokresu ich trwania, nie budzi zastrzeżeń sądu, jest pełna, jasna i należyście uzasadniona. W

szczegółności biegła J. C. klarownie wyjaśniła przyczyny, dla których obrażenia ciała doznane przez R. S. w postaci złamania kości czołowej po stronie prawej z ogniskami stłuczenia mózgu w okolicy ciemieniowej prawej i potylicznej lewej, z niewielkim krwawieniem podtwardówkowym i podpajęczynówkowym wokół prawej półkuli mózgu z obrzękiem mózgu, powodujące ostrą niewydolność krążenia u oddychania, kwalifikować należy jako chorobę realnie zagrażającą życiu w rozumieniu art. 177 § 2 kk, zaś obrażenia P. D. jako obrażenia ciała powodujące naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia na okres powyżej 7 dni.

Wreszcie wskazać należy, że opinia zespołu biegłych i uzupełniająca pisemna opinia biegłego W. G. (1) wskazuje jednoznacznie, że bezpośrednią przyczyną wypadku drogowego objętego aktem oskarżenia było naruszenie przez kierującego zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, który poruszał się z prędkością wyższą od bezpiecznej w panujących warunkach drogowych, rzędu co najmniej 108 km/h podczas pokonywania łuku drogi w prawo, co spowodowało zjechanie w sposób niekontrolowany z prawej na lewą stronę

		jezdni, a następnie na lewe pobocze do lasu i uderzenie w przydrożne drzewo. Opinie w tym zakresie, szczególnie uzasadnione, poparte wynikami symulacji w systemie (...) wersja 13.1 zasługują na podzielenie w całości.	
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	<p>Zeznania świadków D. S. (2), A. R. i K. L.</p>	<p>Zeznania D. S. (2) w części, w której wskazuje, że jako uczestnik wypadku komunikacyjnego był naocznym świadkiem spowodowania zdarzenia przez kierującego autem P. D. nie zasługują na podzielenie jako sprzeczne z treścią logiczną, szczególnie i klarownie uzasadnione opinii biegłych J. C. oraz zespołu biegłych P. S. i W. G., nadto z zeznaniami P. P., która jednoznacznie wskazała, że spod domu w B. odjechali P. D., R. S. i D. S. (1), sam zaś D. S. (2) dopiero później wyszedł z domu i udał się sam w nieznanym kierunku.</p> <p>Zeznania A. R. i K. L. będących znajomymi</p>	

	<p>oskarżonego, w części, w której wskazują, że jako pierwsi pojawili się na miejscu zdarzenia i widzieli, że za kierownicą auta znajdował się P. D. nie zasługują na wiarę, są bowiem sprzeczne z wnioskami opinii biegłych powołanych powyżej. Nadto, z raportu działań KPP z dnia zdarzenia wynika, że o zauważeniu rozbitego samochodu zawiadomił wprawdzie telefonicznie K. L. dodając jednak, że nie zatrzymał się na miejscu wypadku z uwagi na podróżowanie z dzieckiem i nie ma wiedzy, kto w wypadku uczestniczył. Również relacje świadków K. J. i R. M. wskazują, że po przybyciu na miejsce zdarzenia nie widzieli oni wymienionych osób, które zjawily się dopiero później. W świetle powyższych, zbieżnych, korespondujących dowodów, nie sposób zatem podzielić zeznań A. R. i K. L. wskazujących na kierowanie autem przez P. D..</p>		
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#x</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia</p>	<p>I, II</p>	<p>D. S. (1)</p>

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W tym stanie rzeczy, uzasadnione jest przyjęcie, że oskarżony D. S. (1) kierował w czasie i miejscu objętym aktem oskarżenia samochodem marki A. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, posiadając 0,8 promila alkoholu we krwi z tym jedynie ustaleniem, że zachowanie tego dopuścił się będąc uprzednio skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 31 maja 2012 roku w sprawie II K 238/12, czym wyczerpał znamiona czynu określonego w art. 178a § 4 kk.</p> <p>Nadto, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy opisany powyżej uzasadnia przyjęcie, że oskarżony dopuścił się czynu określonego w art. 177 § 2 kk w zb. z art. 177 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk. Wymieniony kierując autem w stanie nietrzeźwości – posiadając 0,8 promila alkoholu we krwi oraz jadąc z prędkością niebezpieczną co najmniej 108 km/h na łuku drogi w prawo, umyślnie naruszył</p>			

zasady bezpieczeństwa obowiązujące w ruchu drogowym, zaś zjeżdżając w tych okolicznościach w sposób niekontrolowany z prawej na lewą część jezdni, a następnie na lewe pobocze do lasu, gdzie uderzył w drzewo, spowodował wypadek komunikacyjny, w którym pasażer P. D. doznał obrażeń ciała powodujących naruszenie czynności narządów jego ciała na okres powyżej 7 dni, zaś pasażer R. S. – obrażeń ciała stanowiących chorobę realnie zagrażającą życiu w rozumieniu art. 177 § 2 kk.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	---	---
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	---	---
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania	---	---
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie	---	---
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. S. (1)	I - IX		Okoliczności obciążające przy wymiarze kary: - uprzednia wielokrotna karalność oskarżonego -znaczny stopień nietrzeźwości, zdecydowanie powyżej dolnej granicy statuującej stan nietrzeźwości; -umyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym

wyrażające się zarówno w kierowaniu w stanie nietrzeźwości pojazdem, jak i poruszaniu się pojazdem z prędkością niebezpieczną co najmniej 108 km/h na łuku drogi;

-fakt spowodowania obrażeń ciała dwóch pasażerów;

- wyczerpanie swoim zachowaniem znamion kilku przepisów – zarówno art. 177 § 1 kk, jak i art. 177 § 2 kk;

Okoliczności łagodzące:

-poniesienie również przez oskarżonego w wyniku zdarzenia objętego aktem oskarżenia obrażeń ciała;

-fakt zgody pokrzywdzonych na podróż samochodem kierowanym przez oskarżonego znajdującego się w stanie nietrzeźwości, spożywającego wraz z nimi uprzednio alkohol;

-przyczynienie się pokrzywdzonych do powstania ich obrażeń ciała poprzez brak zapięcia pasów bezpieczeństwa.

Uwzględniając całokształt powyższych okoliczności łagodzących i obciążających, biorąc pod uwagę nadto znaczną szkodliwość społeczną zachowania oskarżonego, narażenie innych uczestników ruchu na niebezpieczeństwo wynikające z kierowania autem przez nietrzeźwego,

jadącego z nadmierną prędkością oskarżonego, który po raz kolejny, mimo uprzedniego skazania za czyn z art. 178a § 1 kk, przewoził pasażerów w stanie nietrzeźwości, uznać należy, zdaniem sądu, że jedynie kary pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze za każdy z przypisanych mu czynów, spełnić mogą cele kary, w tym cele represyjne, prewencji ogólnej i szczególnej oraz wychowawcze. Kary jednostkowe, w tym wymierzona zgodnie z wymogami art. 178 § 1 kk kara pozbawienia wolności za czyn z pkt. II aktu oskarżenia, są, zdaniem sądu, adekwatne do okoliczności zdarzenia, społecznej szkodliwości i znacznego stopnia winy D. S. (1).

Kara łączna pozbawienia wolności, wymierzona przy uwzględnieniu przepisów korzystniejszych, obowiązujących w dacie popełnienia czynu w zakresie brzmienia art. 86 § 1 kk, choć dolegliwa, nie może być przy tym uznana za nadmiernie surową w świetle szeregu istotnych okoliczności obciążających. Zachowanie D. S. (1), łamiącego umyślnie zasady obowiązujące w ruchu drogowym, kierującego samochodem w stanie nietrzeźwości, z prędkością niebezpieczną,

przewożącego pasażerów, uznać należy za naganne i zasługujące na surową reakcję prawnokarną. Kara w orzeczonym wymiarze, połączona z zakazami prowadzenia pojazdów mechanicznych za każdy z czynów oraz – w ich miejsce - łącznym zakazem prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio, wyeliminuje oskarżonego z kręgu kierujących, a nadto pozwoli mu realnie i dobitnie uświadomić konsekwencje popełnienia przestępstw. Stanowić będzie ona nadto czytelną wiadomość dla społeczeństwa, uświadamiając brak pobłażania dla nietrzeźwych kierujących, powodujących wypadki komunikacyjne.

Świadczenie pieniężne orzeczono na podstawie art. 43a § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk za czyn określony w pkt. I aktu oskarżenia w minimalnej, lecz wystarczająco dolegliwej dla oskarżonego wysokości.

Zgodnie z regułą wynikającą z art. 47 § 3 kk orzeczono wobec oskarżonego nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego P. D. w symbolicznej kwocie 10.000 zł. Pokrzywdzony ten nie wnosił o naprawienie szkody ani zadośćuczynienie za krzywdę, w wyniku zdarzenia natomiast

poniósł szkodę niemajątkową w postaci obrażeń ciała na okres powyżej 7 dni, dolegliwości bólowych związanych z doznanymi złamaniami, zatem wysokość nawiązki zdaniem sądu jest adekwatna do poniesionych przezeń cierpień fizycznych i psychicznych wynikających z popełnionego na jego szkodę przestępstwa.

Pokrzywdzony R. S. w toku postępowania złożył wniosek o zadośćuczynienie za doznaną krzywdę i choć nie określił wysokości żądanej z tego tytułu kwoty ani nie potrafił uzasadnić żądania w tym zakresie, zdaniem sądu, żądanie to uznać należy za uzasadnione co do zasady. Poważny charakter doznanych przez wymienionego w wyniku wypadku komunikacyjnego obrażeń ciała, ich rozległość, konieczność leczenia szpitalnego w związku z powstałą chorobą realnie zagrażającą życiu, związany z nią ból i cierpienie, powoduje, że kwotę 12.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę uznać należy za uzasadnioną.

5. *1Inne*
ROZSTRZYGNIECIA
ZAwarte w WYROKU

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
---	---	---	---
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			

7. KOsztu procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
X. XI.	X. O wynagrodzeniu za obronę oskarżonego z urzędu w postępowaniu przygotowawczym i sądowym orzeczono uwzględniając nakład pracy obrońcy i jego aktywny udział w terminach rozprawy w niniejszej sprawie zgodnie z treścią § 11 ust. 1 pkt. 2 i ust. 2 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w		

	<p>sprawie opłat za czynności adwokackie.</p> <p>XI. O kosztach sądowych orzeczono zgodnie z art. 624 § 1 kpk uwzględniając fakt, iż oskarżony odbywa karę pozbawienia wolności w innej sprawie i nie uzyskuje żadnych dochodów.</p>
6. 1Podpis	